

ה"ת 27830/01/17 - שרל בן מרגי, יעל בן מרגי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 27830-01-17 בן מרגי ואח' נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט ארז מלמד
המבקשים
1. שרל בן מרגי
2. יעל בן מרגי ע"י ב"כ, עוה"ד סהראי
נגד
המשיבה
מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה שניה להארכת תוקף החזקת תפוסים למשך 90 יום נוספים.

1. הנכסים והתפוסים נשוא בקשה זו הן כדלקמן:

כסף מזומן:

1,000,000 ₪ אשר הועברו בהסכמת הצדדים מחשבונו של המשיב לחשבון משטרת ישראל, בבנק הדואר, מספר חשבון 0247092 (החלטת כבוד השופט מיכלס מתאריך 12.2.17).

נכסי נדל"ן:

א. דירת מגורים ברחוב רוטשילד 144 בפתח תקווה, גוש 6386, חלקה 26, תת חלקה 6 (להערכת המבקשת, עליה לא חלק ב"כ המשיב, שווי הדירה כ- 1.3 מיליון ₪)

ב. דירת מגורים ברחוב אהרונוביץ 15 בפתח תקווה, גוש 6403, חלקה 96, תת חלקה 14 (להערכת המבקשת, שווי הדירה כ- 1.2 מיליון ₪, ולדברי ב"כ המשיב יתרת התשלום למשכנתא הנה בסך של כ- 30,000 ₪)

סה"כ שווי נכסי המקרקעין למימוש, לאחר קיזוז יתרת תשלום המשכנתא ובהסתמך על הצהרות הצדדים ובשים לב לכך שמחצית הדירות רשומות ע"ש המשיב ומחציתן ע"ש ה"ה דרור קריסי כ- **1,220,000 ₪**.

כלי רכב:

רכב אאודי מ.ר. 98-978-52

שווי הרכב, להערכת המבקשת כ- **160,000 ₪**. (ב"כ המשיב טוען לשווי של 100,000 ₪).

2. סה"כ כלל הנכסים התפוסים מסתכם בסכום של כ- 2,380,000 ₪.

רקע עובדתי

3. המשיב הינו הבעלים הרשומים של נש"מ "מור שירותים".

4. על פי החשד, הנש"מ בבעלותו של המשיב, שימש כ"פלטפורמה" לביצוע עבירות של הלבנת הון.

5. בתאריך 14.11.16 עוכב המשיב בחשד לביצוע עבירות של הלבנת הון. עיכובו של המשיב היה במסגרת פרשה רחבת היקף, במסגרתה נעצרו מעורבים נוספים.

6. במהלך חיפוש שנערך בבית עסקו של המשיב נתפס רכוש רב ונתפסו נכסים שונים, וזאת עקב החשד כי המשיב הפר את הוראות החוק לאיסור הלבנת הון. עם תום חקירתו שוחרר המשיב.

7. כשבועיים לאחר המועד האמור, בתאריך 29.11.16, נעצר המשיב, מעצרו הוארך עד ליום 5.12.16, מועד בו שוחרר בתנאים מגבילים ובכלל זה מעצר בית לתקופה של 10 ימים.

8. **במהלך דיון שהתקיים בתאריך 12.2.17 ובהסכמת המדינה, הורה בית המשפט (כבוד השופט מיכלס) על שחרור חלק מהתפוסים, כמפורט להלן:**

א. **חשבון** מספר 058655, בנק הפועלים, סניף אור יהודה- מחשבון זה הועבר סך של 1,000,000 ₪ לחשבון משטרת ישראל. יתרת הכספים בשיעור של כ- 244,000 ₪ נותרה בחזקת המשיב ולאחרון ניתנה האפשרות לפעול בחשבון זה באין מפרע.

ב. **חשבון** מספר 121786, בנק מזרחי, סניף 519- החשבון שוחרר ויתרת המזומנים בסך של כ- 110,000 ₪ הוחזרה למשיב (המדובר בחשבון משותף למשיב ורעייתו).

ג. **דירה** ברחוב ישעיהו 1 בפתח תקוה, גוש 6406, חלקה 59, תת חלקה 8- דירה הרשומה ע"ש המבקש. צו המניעה שהוטל על הדירה- נמחק.

ד. **רכב** מסוג ב.מ.וו., מ.ר. 83-329-54, הוחזר למשיב וצו המניעה שהיה תלוי ועומד בעניינו- נמחק.

ה. טרקטורון מ.ר. 83-687-34 ועגלה נגררת מ.ר. 92-887-76,
הוחזרו למשיב וצו המניעה שהיה תלוי בעניינם- נמחק.

9. כאן המקום לציין כי במהלך הדיון שהתקיים בפני עלה כי למרות הסכמות הצדדים כאמור והחלטת כבוד השופט מיכלס, לא שוחררו הנכסים שפורטו לעיל. לפיכך, הורתי בדיון על השבת הנכסים כאמור לאלתר והיחידה החוקרת התבקשה לפעול ללא דיחוי להסדרת הסרת העיקולים על אותם תפוסים, הכל כמפורט בפרוטוקול הדיון (עמ. 5-6).

10. כיום עותרת המבקשת להורות על הארכת תוקף יתרת החזקת התפוסים, כפי שפורטו לעיל, וזאת לתקופה של 90 יום שמניינם מתאריך 13.5.17.

טענות המבקשת:

11. בבקשתה, עותרת המבקשת להארכת תוקף החזקת התפוסים לתקופה של 90 יום נוספים, מעבר לתקופה הראשונה של 180 יום, בהתאם לסעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), תשכ"ט- 1969 וסעיף 26(א) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס- 2000.

12. מטיעוני המבקשת עולה כי המשיב חשוד בעבירות בניגוד לחוק איסור הלבנת הון בכך שניהל רישומים כוזבים באופן שרשם בספריו זהות מקבל שירות במסגרת ניכיון המחאות בהיקף של כ- 4,500,00 ₪, השונה מזהותו של מקבל השירות בפועל וזאת במטרה למנוע דיווח אמת לרשות לאיסור הלבנת הון.

13. המשיב הינו אחד מתוך 8 נותני שירותי מטבע, אשר נחקרו בהמשך לחקירה של הפקת חשבוניות פיקטיביות בהיקף של מאות מיליוני ₪.

14. בדיון שהתקיים בפני הציגה ב"כ המבקשת דו"ח סודי אשר הוגש, במסגרת בקשה להארכת מעצרו של המשיב (סומן "א.מ. 1"), כרטסות שנתפסו בבית עסקו של המשיב (סומנו "א.מ. 2"), וחומרי חקירה נוספים, המצביעים לטענתה על קיומו של חשד סביר לביצוע העבירות ע"י המשיב.

15. לדברי המבקשת, המדובר בחקירה רחבת היקף, במסגרתה בוצעו חקירות רבות, נתפסו אלפי מסמכים ובוצעו פעולות חקירה מורכבות. עוד ציינה כי חומר החקירה כולל כ- 200 קרגלים, הוגשו מספר כתבי אישום בפרשה, והגם שהחומר הגיעה למשרד המבקשת אך לפני כשלושה חודשים, בקשתם להארכת תוקף החזקת התפוסים למשך 90 ימים נוספים, הינה מידתית ויש לקבלה.

16. המבקשת הצהירה כי ככל שיוחלט על הגשת כתב אישום כנגד המשיב, צפויה המדינה לבקש חילוט התפוסים נשוא

הבקשה שלפניי, בסוף ההליך, ככל שהמשיב ימצא אשם בדין.

17. במענה לטיעוני ב"כ המשיב, הוסיפה המבקשת וצינה כי ככל שנגרמה למשיב פגיעה כלכלית וככל שהמשך החזקת התפוסים אינו מותיר בידיו של המשיב אמצעי מחייה סבירים, הרי שאם אכן נקלע המבקש למצב כלכלי קשה, עליו לתמוך בקשתו זו בתצהיר, דבר שלא נעשה.

18. במענה לטענות לפיהן מצבו הכלכלי של המשיב כיום מונע הימנו האפשרות להגיש בקשה לחידוש רישיון העסק ובפרט כאשר אין ברשותו ההון העצמי הנדרש בסך 500,000 ₪ לצורך הוכחות איתנות כלכלית בפני הרשויות המתאימות, ציינה כי לא זו בלבד שחובת הצגת ההון העצמי נדחתה לתאריך 1.10.17, אלא שגם אם ימלא המשיב אחר דרישת האיתנות הכלכלית, תיבחן בקשתו לחידוש רישיונו, בשים לב לחקירה התלויה כיום מעל צווארו.

19. עוד ציינה המבקשת כי מאז פתיחת החקירה ועד היום הושבו למשיב נכסי נדל"ן שונים, רכב מסוג ב.מ.וו ושחררו חלק מחשבונות הבנק ולאחר השבת הנכסים והתפוסים כאמור, נותר בקופת החילוט סך של כ- **2,380,000 ₪** ולפיכך, ובשים לב להיקף שווי העבירה (4.5 מיליון ₪), עוצמת החשד הסביר והבקשה המידתית להארכת תוקף החזקת התפוסים למשך 90 ימים בלבד, הרי שאין מקום להשיב למשיב סכום כסף נוסף, ו/או להורות על שחרור נכסים שונים, בפרט כאשר היקף התפוסים נמוך משמעותית משווי העבירה הנטען.

20. בהתייחס לטיעוני המשיב, לפיהם חשיפת חומרי חקירה שונים לעיון בית המשפט בלבד, מנוגדת לחוק ופוגעת בזכותו של המשיב להליך הוגן, ציינה כי אין כל הוראה בדין המחייבת חשיפת תוצרי החקירה בשלב הדיוני בו אנו מצויים.

21. מנגד העלה ב"כ המשיב שלל טיעונים, אשר עיקרם יובאו להלן:

א. נוכח חלוף הזמן, ומאחר והוגשו בפרשייה דנן מספר כתבי אישום, חובת המבקשת לחשוף המסמכים המשמשים בסיס לבקשת המדינה. לדידו של ב"כ המשיב, קיום דיון בבקשה דנן, במהלכו נחשף בית המשפט למסמכים שונים, אשר אינם מועברים לעיונו, פוגעים בזכותו להליך הוגן. בהיעדר הוראה חוקית, לא ניתן, לטענתו של ב"כ המשיב, להגיש ו/או להציג המסמכים כאמור במעמד צד אחד, מבלי להעבירם לעיונו של הצד האחר.

במהלך הדיון הרחיב ב"כ המשיב טיעוניו בהקשר זה, הפנה להוראות חוק שונות המאפשרות מנגנון של הצגת חומר חסוי לבית המשפט, בניגוד להליך בו עסקינן, אשר נעדר כל תימוכין חוקי המאפשר הצגת חומרים לעיונו של בית המשפט בלבד, ואף הפנה, בין השאר, להחלטות הערכאות השונות בעניינו של "ברוך" (הת. ראשל"צ 50848-11-16), מהן ניתן להקיש, לדידו, כי המדינה לא ערערה על גישתו זו, אשר התקבלה ע"י בית המשפט המחוזי במסגרת ערר שהגיש על החלטת בית משפט השלום.

ב. המשך החזקת התפוסים הינה בלתי מידתית, פוגעת אנושות במשיב.

עלולה לגרום לסגירת עסקו ולהובילו לקריסה כלכלית.

ג. ככל שהמשיב לא יוכל להציג איתנות כלכלית עובר למועד כניסת חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (שירותים פיננסיים מוסדרים), התשע"ו-2016, אזי לא יחודש רישיון העסק שלו, על כל המשתמע מכך.

ד. לא ברור מתי תסתיים החקירה ומתי, אם בכלל, תתקבל החלטה בעניינו של המשיב.

ה. עוד מציין כי המשיב כלל לא ביצע עבירות על החוק לאיסור הלבנת הון, לכל היותר מדובר בעבירה אשר הסנקציה בעניינה היא במסגרת עיצומים כספיים. לאישוש טיעוניו הציג ב"כ המשיב חומר אשר סומן ע"י בית המשפט **א.מ. 4 - א.מ. 12**. לחילופין, הוסיף וטען כי גם אם בית המשפט סבור שעסקין בעבירות בניגוד לסעיף 3(ב), הרי שניתן לתפוס רכוש בהיקף של **10%-20%** לכל היותר ולתימוכין הגיש לאחר הדיון, באישור בית המשפט, שלל דוגמאות מהן ניתן להקיש, לדידו, טענתו כאמור.

ו. למשיב נותר לשלם למוסד לביטוח לאומי ולמס הכנסה סך כולל של **₪ 175,838** וזאת במסגרת הסדר תשלום חובות (סכום זה נשען על אישור רו"ח אותו העביר ב"כ המשיב לבית המשפט. למבקשת ניתנה האפשרות להגיב על נתון זה, אולם לא עשתה כן ובנסיבות אלה יוצא אני מנקודת הנחה שאלה הם שיעורי החוב לרשויות כאמור).

22. מכל האמור לעיל עותר ב"כ המשיב לדחות הבקשה ולהורות על החזרת התפוסים השונים לחזקתו.

דין והכרעה

א. האם קיימת חובה לחשוף בפני ב"כ המשיב את המסמכים שהוגשו לעיונו של בית המשפט בלבד?

23. סעיף 74(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982, קובע מנגנון ברור אימתי יועבר לנאשם וב"כ חומר החקירה שנרשם ו/או נאסף ע"י היחידה החוקרת. מושכלות יסוד הן כי העברת תוצרי החקירה לעיון והעתקה, קמה אך לאחר הגשת כתב האישום.

24. הוראות החוק השונות אליהן הפנה ב"כ המשיב, מפקודת בתי הסוהר וחוק שחרור על תנאי ממאסר, אינן רלוונטיות לעניינו, מאחר ואלה עוסקות במנגנון להצגת חומר סודי, בטרם מתן החלטה בעניינו של אסיר. לטעמי לא ניתן להקיש מהוראות החיקוק שם ולא ניתן ללמוד מההיתרים שם, על הצורך בהוראת חוק ספציפית במסגרת ההליך שבפנינו, הגם שלדידי, נוסחו של סעיף 74(א) לחוק ברור ונהיר, ואינו מתיר הצגת או העברת חומרי חקירה להגנה, בטרם הגשת כתב האישום (למעט במקרים כגון- היערכות לשימוע, הגשת ערר לשינוי עילת סגירת תיק

(וכיוב').

25. למעלה מן הדרוש אציין כי האנלוגיה שמבקש ב"כ המשיב לעשות מהוראות ס. 15 לחוק המעצרים, שם נקבע מנגנון ברור המתיר אי חשיפת חומרי חקירה בשלב המעצר, בניגוד למצב בו לא קיים מנגנון חוקי מפורש העוסק בסדרי הדין בענייני תפיסה וחילוט, אינה נכונה לטעמי. דווקא המסקנה ההפוכה היא המתבקשת- המחוקק ראה לנכון לקיים מנגנון המונע חשיפת חומרי חקירה לעיון ההגנה בשלב בו נפגעת חירותו של חשוד, ואם כך הם פני הדברים, קל וחומר שהדבר אפשרי כאשר עסקינן ברכושו של חשוד, מבלי כמובן להקל ראש בפגיעה האינהרנטית בקניינו של אדם מעצם תפיסת רכושו.

26. ברי כי חשיפת חומרי החקירה, ולו באופן חלקי, בשלב זה, עלולה לפגוע בהליך החקירתי, אשר הינו מורכב ממילא. אין חולק כי זכותו של המשיב להליך הוגן, אולם זכותו זו דרה לצדם של אינטרסים מקבילים ובכלל זה- אפשרות ניהול החקירה ללא מפרע, איסוף ראיות, חתירה לגילוי האמת, עם מינימום חשש לפגיעה בהליך החקירתי.

27. באיזון הראוי של האינטרסים כאמור, אין מקום לחשיפת חומרי החקירה לעיונו של החשוד ולא נותר לאחרון, אלא לסמוך על בית המשפט, המשמש לו בשלב זה עיניים בוחנות, עיניים אשר בוחנות את איכות הראיות, את קיומו של החשד הסביר אם לאו, עוצמתו, ואת פעולות החקירה הנדרשות וקובע על בסיס הנתונים כאמור, האיזון המתבקש לפי שיקול דעתו.

28. לפיכך, אני קובע כי לא קמה למשיב, טרם סיום החקירה, זכות עיון בחומרי החקירה.

ב. היעדר קיומו של חשד סביר והיקף התפוסים

29. המבקש טען בפני ארוכות ולדידו פעל המשיב ללא דופי, עת העביר לרשות לאיסור הלבנת הון, כדבר שבשגרה, דיווחים סובייקטיבים אודות פעילויות אשר נראו כחשודות, הגם שעל פי הדין, לא נדרש הוא לעשות כן, בהיותן פעילויות בסכומים הנמוכים מ 50,000 ₪.

30. המשיב הוסיף וטען כי, לכל היותר, ניתן לנקוט כלפיו בהליך של עיצומים כספיים, ובפרט כאשר אין כל חשד סביר לפעילותו העבריינית של המשיב כנטען ע"י המבקשת.

31. עינתי במסמכים שהוגשו לפני, בדוחות הסודיים ובחומר הגולמי שהוצג במהלך הדיון, ואני קובע כי קיים חשד סביר הקושר את המשיב לעבירות המיוחסות לו. כאן המקום לציין כי גם אם אקבל טענתו של ב"כ המשיב, בדבר פעילותו הסובייקטיבית של המשיב, עת העביר דיווחים לרשות, אין בכך כדי לפגוע בעוצמת החשד הסביר, בכל הקשור לעבירות שלכאורה בוצעו ע"י המשיב.

32. למעלה מן הדרוש אציין כי טענתו של ב"כ המשיב לפיה פעל המשיב כדין עת העביר לרשות דיווחים בהיקף של 2 מיליון ₪ בכל הקשור לפעילותו של "ש.א.", ואף הציג מסמכים לתימוכין טענתו זו (א.מ. 11), הרי שלמעט דיווח אחד מתאריך 23.2.15, אודות עסקה בשיעור של 49,000 ₪, לא מצאתי בחומר שהועבר לעיוני כל אסמכתא לטיעון כאמור ובוודאי לא בהיקף הנטען (2 מיליון ₪).

33. מכל מקום, עיון בחומרי החקירה השונים שהועברו לעיוני, מעלים כי לכאורה אין עסקין בהפרות של חובה חקוקה אשר ניתן לסיימם באמצעות פניה לוועדת העיצומים, אלא בקיומו של חשד סביר לביצוע עבירות בניגוד לסעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון בהיקפים לא מבוטלים.

34. ב"כ המבקש הפנה את בית המשפט למספר גזרי דין, מהם ניתן להקיש כי סכום החילוט בעבירות כגון דא, מסתכם בשיעור של 10%-20% משווי העבירה. נתתי דעתי לגזרי הדין שהעביר לעיוני ב"כ המשיב, אולם לדידי, לא ניתן להסיק מהם על שיעורו המתבקש של החילוט בשלב בו עסקין, עת טרם הסתיימה החקירה וממילא לא הוגש כתב אישום.

35. יחד עם זאת, אני ער לכך כי גם בשלב זה, עוד בטרם הסתיימה החקירה ומתבקשת הארכת תוקף החזקת התפוסים, האבחנה בין ס. 3(א) לעבירות בהן חשוד המשיב (עבירות לפי ס. 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון), מחייבת קביעת שיעורי חילוט שונים בגין כל אחת מן העבירות. בעוד ששיעור החילוט לפי סעיף 3(א) צריך שיהיה ב"שווי הרכוש" שהוא הרכוש בו בוצעה העבירה, לא כך הם פני הדברים כאשר עסקין בחשד לעבירות בניגוד לסעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון.

36. מכל מקום, מאחר ושווי התפוסים כיום נמוך משמעותית משווי התפוסים ובשים לב להחלטתי, שתפורט בהמשך, בדבר שחרור סך של 175,838 ₪ מקופת התפוסים, לטובת תשלום למס הכנסה והמוסד לביטוח לאומי, הרי שאין מקום להידרש לשחרור סכום כסף נוסף, מעבר לסכום שפורט לעיל.

ג. האם אכן עסקין בתפיסה בלתי מידתית, אשר פוגעת במשיב ועלולה להובילו לחורבן כלכלי?

37. כידוע, זכות החילוט נועדה לאפשר לרשויות החוק לממש את הנכסים התפוסים במסגרת העונש שנגזר על העבריין (ראה בש"פ 9619/07, קרביץ נ' מ.י.). זכות התפיסה אכן פוגעת בקניינו של המשיב, אשר הליך החקירה בעניינו טרם הסתיים וממילא לא נקבעה אשמתו. מכאן, שעל בית המשפט לערוך האיזונים המתאימים, ולבחון באם הנכסים התפוסים נעשו לצורך מימוש תכלית ראויה והאם התפיסה הינה מידתית.

38. ויודגש כי תפיסת הנכסים בשלב זה אינה עונשית אלא באה על מנת למנוע אפשרות של סיכול החילוט העתידי.

39. לא התרשמתי כי המשך תפיסת הרכוש עלולה להוביל המשיב לקושי כלכלי, אם כי אני ער לכך כי הדבר בוודאי

פוגע ופוגם ברווחתו באופן כללי.

40. אולם, בשים לב לשווי העבירה הנטען ושווי התפוס מגד, והחלטתי בדבר שחרור סך של כ- 175,000 ₪ לטובת מימוש הסדרי תשלום עם מס הכנסה והמוסד לביטוח לאומי, הרי שעסקינן בתפיסה מידתית ואין מקום להורות על ביטולה.

ד. היכולת של המשיב להציג איתנות כלכלית לצורך חידוש רישיון עסקו

41. בית המשפט ער לקשיו של המשיב ובפרט נוכח הקושי להציג בפני הגורמים המוסמכים איתנות כלכלית לצורך חידוש רישיון בית העסק שלו.

42. יחד עם זאת, כפי שפורט בטיעוני ב"כ המבקשת, לא זו בלבד שדרישת חובת הצגת הון עצמי נדחתה לחודש אוקטובר 2017, הרי ששומא על הרשות שתיבחן עניינו של המשיב לחידוש רישיונו, במועד המתאים, בשים לב לטיעוני לפיהם ניהל עסק חוקי לחלוטין ולכל היותר כשל באופן שניתן לנקוט כלפיו בהליך של עיצומים כספיים בלבד.

ה. חלוף הזמן וצפי לסיום

43. התרשמתי שהחקירה וההליכים בעניינו של המשיב מתנהלים ביעילות.

44. למרות שמדובר בחומרי חקירה בהיקפים גדולים במיוחד, עתירת המבקשת הינה להארכה מידתית להמשך החזקת התפוסים לתקופה של 90 יום בלבד. בקשת המבקשת להארכה לתקופה קצובה, מלמדת כי החקירה נמצאת בישורת הסופית.

סוף דבר

45. תכלית התפיסה הינה לצורך הבטחתו של חילוט אפשרי בעתיד. יחד עם זאת לא ניתן להתעלם מזכותו של המשיב לקניינו, כמו גם לטענה לפיה ניהל עסק חוקי לחלוטין, וחטאו, ככל שחטא, מתמצא אך בהפרת חובת הדיווח, בניגוד לסעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון.

46. החילוט בוודאי אינו עונש ותכליתו הינה כפולה- הרתעתית, לאמור החילוט מבקש לפגוע בתמריץ שיש לעבריין בביצוע העבירה ("להודיע את העוברים על החוק ואת העבריינים - בכוח, שיעשה הכול כדי שלא יתקיים בהם הפסוק כי דרך רשעים צלחה" ותכלית בעלת אופי קנייני, הבאה "לוודא כי חוטא לא יצא נשכר, כי בלעו

הבלתי חוקי של אדם יוצא מפיו (ע.א. 9796/93, חביב שם טוב נגד מדינת ישראל, פ"ד נ"ט (5) ס.38).

47. לאמור, יש לבחון באם המשך החזקת התפוסים משרת את התכליות שפורטו לעיל וככל שהתשובה לכך חיובית, הרי שעל בית המשפט לבחון באם ניתן להורות על שחרור התפוסים, באופן ובתנאים ששיגו באופן מידתי את תכלית התפיסה מחד ואת זכות הקניין של המשיב מנגד.

48. בעניינו, המבקשת הצהירה על סד זמנים מידתי וההארכה המבוקשת הינה לתקופה של 90 ימים בלבד. לא התרשמתי כי זכויותיו הקנייניות של המשיב נפגעו בצורה קשה. רכוש רב שנתפס, הושב למשיב ובשים לב לעובדה כי קיים חשד סביר לביצוע העבירות הנטענות, ובשים לב לעובדה כי סך כל התפוסים נמוך משמעותית משווי העבירה הנטען, נוטה הכף בעניינו, בבירור, לטובת המבקשת.

49. יחד עם זאת וכפי שכבר ציינתי לעיל, על מנת לאפשר למשיב להשלים הסדרי התשלום מול מס הכנסה והמוסד לביטוח לאומי, אני מורה ליחידה החוקרת להעביר מקופת החילוט סך של 157,500 למס הכנסה וסך של 18,338 למוסד לביטוח לאומי.

50. כמו כן, ניתן יהיה לשחרר את הרכב מסוג אאודי, מ.ר. 98-978-52, בכפוף לעמידה בתנאים כדלקמן:

- (א) המשיב ימציא למבקשת פוליסת ביטוח מקיף המתייחסת לרכב כאשר הפוליסה משועבדת לטובת המדינה. תוקף הפוליסה יהא לכל הפחות למשך 12 חודשים ובמידת הצורך תוכל המדינה לעתור להאריך אותה.
- (ב) יירשם עיקול על הרכב לטובת המדינה במשרד הרישוי עד תום ההליכים המשפטיים האמורים נגד המשיב.
- (ג) יאסר על המשיב למכור את הרכב, למסרו לאחר או להוציאו מרשותו עד להכרעה בשאלת החילוט הסופי.
- (ד) המשיב יעמיד את הרכב לזכות המבקשת בכל עת שיחויב לעשות כן על-ידי צו של בית-המשפט.

(ה) לצורך הבטחת תנאים אלו ימציא המשיב ערבות בשווי של 35,000 ₪.

51. הדוח הסודי שהוגש לבית המשפט, מוחזק בכספת בית המשפט ויוחזר למבקשת בתיאום מול מזכירות בית המשפט.

החלטה תועבר לצדדים.

ניתנה היום, ג' תמוז תשע"ז, 27/6/2017, בהעדר הצדדים.

עמוד 9

